

**PROKURATOR SPECJALNEGO SĄDU APELACYJNEGO W LUBLINIE (SYGN. GK 377),
1945–1956**

Prosecutor's Office of a Special Appeal Court in Lublin

RG-15.226M

United States Holocaust Memorial Museum Archives
100 Raoul Wallenberg Place SW
Washington, DC 20024-2126
Tel. (202) 479-9717
Email: reference@ushmm.org

Descriptive Summary

Title: Prokurator Specjalnego Sądu Apelacyjnego w Lublinie (Sygn. GK 377)
(Prosecutor's Office of a Special Appeal Court in Lublin)

Dates: 1945-1956

RG Number: RG-15.226M

Accession Number: 2012.129

Creator: Poland. Sąd Apelacyjny w Lublinie

Extent: 4 microfilm reels (35 mm)

Repository: United States Holocaust Memorial Museum Archives, 100 Raoul Wallenberg Place SW,
Washington, DC 20024-2126

Languages: Polish

Administrative Information

Restrictions on access: Researchers must complete and sign a User Declaration form before access is granted to materials from the Institute of National Remembrance (Instytut Pamięci Narodowej).

Restrictions on reproduction and use:

1. Each researcher using the materials obtained from the Institute of National Remembrance (IPN) or materials whose originals belong to the IPN must complete the registration procedure required by USHMM.
2. Publication or reproduction of documents (in the original language, in facsimile form or in the form of a translation of an excerpt or of the entire document) or making them available to a third party in any form requires the written consent of the Institute of National Remembrance. The use of an excerpt defined as the fair use right to quote does not require obtaining consent.
3. Researchers assume all responsibility for the use of materials that belong to the Institute of National Remembrance.
4. References to documents that belong to the Institute of National Remembrance must cite the Institute of National Remembrance as the owner of the original documents and include the full reference citation of the Institute of National Remembrance in the citations.

Preferred bibliographic citation: Group reference, group name, extreme dates, archive name. The owner of the original documents (IPN, ref. XXXXX)

Preferred footnote/endnote citation: Archive name, group reference, group name, extreme dates, information identifying the documents (original documents' reference; IPN, ref. XXXXX)

Acquisition Information: Acquired through a cooperative project from the Instytut Pamięci Narodowej-Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Syg. GK 377), Poland. Forms part of the Claims Conference International Holocaust Documentation Archive at the United States Holocaust Memorial Museum. This archive consists of documentation whose reproduction and/or acquisition was made possible with funding from the Conference on Jewish Material Claims against Germany.

Accruals: Accruals may have been received since this collection was first processed, see the Archives catalog at collections.ushmm.org for further information.

Custodial History

Existence and location of originals:

The original files and the copyright to them are held by the Institute of National Remembrance - Commission for the Prosecution of Crimes against the Polish Nation (Institute of National Remembrance), ul. Wotoska 7, Warsaw 02-675, Poland. Phone no. + 48 22 581 85 00.

More information about this collection and other materials in the possession of the Institute of National Remembrance, including archival finding aids from the Archives of the Institute of National Remembrance, is available at their website: <https://ipn.gov.pl>

Processing History: Aleksandra B. Borecka

Scope and Content of Collection

The collection contains selected files of the prosecutor's investigations from the Prosecutor's Office of Special Appeal Court in Lublin during the years 1945-1956. These investigations pertain to crimes committed against Jews and Poles by Germans and their collaborators during the German occupation. Most of the investigation was discontinued. These investigations were based on the decree of August 31, 1944 ("Sierpniówka"), issued by the Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego (PKWN), concerning

the punishment of German criminals guilty of murders and persecution of civilians and prisoners of war, and the punishment of traitors to the Polish Nation. "Sierpniówka" was one of the world's first legislation on liability for war crimes committed during World War II. This decree also applied to soldiers of the Home Army (Armia Krajowa), which the Communist propaganda in the 40's and 50's attempted to portray as German collaborators.

System of Arrangement

Records are arranged in the original order of their acquisition from the source archive. The museum has acquired only selected records from Institute of National Remembrance (Instytut Pamięci Narodowej-Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, or IPN). More information about this collection and other materials in the possession of the Institute of National Remembrance, including archival finding aids from the Archives of the Institute of National Remembrance, is available at the website: <https://ipn.gov.pl>

Arrangement is numerical by the court files, and by names of defendants.

Indexing Terms

Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego.
Lublin (Poland). Sąd Apelacyjny--Trials, litigation, etc.
Lublin Trials, Lublin, Poland, 1945-1950.
War crime trials--Poland--Lublin.
War criminals--Legal status, laws, etc.
War victims--Legal status, laws, etc.--Poland.
World War, 1939-1945--Atrocities--Investigations.
World War, 1939-1945--Collaborationists--Poland.
Communism--Poland--History--20th century.

Lublin (Poland)--History--20th century.
Województwo Lubelskie (Poland)--History--Occupation, 1941-1944.
Trials.
Reports.
Protocols.

CONTAINER LIST

Polish

File numbers:

2, 3, 4, 6, 7, 9 t. 1-2, 11 t. 1-2, 12 t. 1-2, 17 t. 1-3, 18 t. 1-3, 22 t. 1-2, 27 t. 1-2, 30 t. 1-2, 39, 46, 48, 50, 53 t. 1-2, 56 t. 1-2, 60 t. 1-2, 61, 63, 69, 70, 73, 74, 78, 88, 90 t. 1-2, 92, 93, 98 t. 1-2, 102, 105 t. 1-2, 107, 112 t. 1-2, 113, 114, 117

Reel	File	Description
------	------	-------------

1	<p data-bbox="396 233 581 264">Sygn. GK 377/2</p> <p data-bbox="396 764 581 795">Sygn. GK 377/3</p> <p data-bbox="396 1087 581 1119">Sygn. GK377/4</p> <p data-bbox="396 1478 581 1509">Sygn. GK 377/6</p> <p data-bbox="396 1759 581 1791">Sygn. GK 377/7</p>	<p data-bbox="613 233 1453 688">Tylus Bronisław, podczas okupacji sołtys w Wierzchowiskach, pow. Kraśnik, na podstawie doniesienia podejrzany o wydanie Niemcom rannego Żyda który się u niego ukrył, w wyniku czego ten został rozstrzelany. Świadek Rudnicki Henryk zeznał, że syn szewca z tej gromady, Zysa Milera, jesienią 1943r. podczas wysiedleń do getta w Zaklikowie „poszedł do bandy Kiełbasy wraz z innymi Żydami. Kiełbasy Żydów tych wybili, a syn Zysa zdołał zbiec i ukrywał się ..” /k. 12/. Świadek Wielgus Jan zeznał, że syn szewca (Ankiel lub Jankiel Zys) poszedł do partyzantki /k. 17/. Wg sprawozdania (podpis nieczytelny) podejrzany złapał „jednego żydka” ale oddał go w ręce szpicla niemieckiego Kowalika Dominika /k 15/. Świadczenie zeznają że szewc prawdopodobnie zostawił warsztat Tylusowi, ale czy skóry też tego nie wiedzą. Umorzono z braku dowodów winy. 1949, K 42</p> <p data-bbox="613 751 1453 1039">Steć Antoni podejrzany o to że podczas okupacji jako sekretarz gminy Tuchowicz pow. łukowskiego działał na szkodę ludności polskiej poprzez niesprawiedliwe rozdzielanie kontyngentów. Na świadków swojego dobrego sprawowania podejrzany wezwał m.in. Moszka Apelbauma i Pienię Fiksmana. Fiksman zeznał, że podczas okupacji ukrywał się a podejrzany wiedział o tym i go nie wydał /k. 49/. Umorzono z braku dowodów winy. 1949, K 73.</p> <p data-bbox="613 1102 1453 1417">Wolski Michał, Kamiński Władysław, Dziwota Józef (oraz Olech Stanisław, Wujce Jan, Mamer Józef) oskarżeni przez Goldgrabera Dawida i Dyma Michała o to, że ok. 8 lub 10.11.1942r. wzięli udział w wymordowaniu kilkudziesięciu Żydów ukrywających się w 2 bunkrach w lesie pomiędzy wsiami Gorajec a Kawęczyniem (?) gm. Radecznicza (?) pow. Zamość. Obaj świadkowie podają, że spali w pobliżu kryjówki, obudziły ich rozmowy w jęz. niemieckim ale w napastnikach rozpoznali znajomych z Gorajca /k. 6,7/. Umorzono z braku dowodów winy. 1949, K 131.</p> <p data-bbox="613 1480 1453 1690">Ochnik Zofia podczas okupacji właścicielka restauracji we wsi Krzywda, podejrzana na podstawie anonimowego donosu o wydanie żandarmom Żydówki Binymowej, która została zastrzelona na posesji należącej do podejrzanej. Wg świadka Dadasiewicza podejrzana za wydanie otrzymała chustkę zastrzelonej kobiety /k.3/ Umorzono z braku dowodów winy. 1949, K 21.</p> <p data-bbox="613 1753 1453 1879">Kapron Józef i inni (Lech Stanisław, Siegięda Mieczysław, Smolarz Jan) oskarżeni doniesieniem Cebera Piotra że razem z Sadowym Andrzejem wzięli udział w pobiciu Cebera. Podejrzani także o udział w zabójstwie Feliksa Jana, Marciniaka Józefa oraz Rojzy i Gołdy Rajs w miejscowości</p>

	<p>Sygn. GK 377/9 tom 1 i 2</p> <p>Sygn. GK 377/11 tom 1 i 2</p> <p>Sygn. GK 377/12 tom 1 i 2</p> <p>Sygn. GK 377/17 tom 1-3</p>	<p>Dratów. Świadek Tomczak Franciszek zeznał, że widział to zajście i twierdzi, że ludzi tych zabił Niemiec Szulc w obecności wójta Sadowego /k.21/. Świadek Wierzbiński Antoni zeznał, że widział jak Sadowy strzelał do Żydówek podczas próby ucieczki z transportu do getta. Świadek nie zna podejrzanych i nie wie czy towarzyszyli Sadowemu /k.22/. Dochodzenie umorzono z braku dowodów winy. Andrzej Sadowy za wymienione zabójstwa i współpracę z Niemcami został skazany w 1947r. na karę śmierci. 1949-50, K 54.</p> <p>Domański Jan Wład Antoni podejrzani na podstawie anonimu m.in. o zastrzelenie 6 Żydów we wsi Kożuszki gm. Tłuściec w lesie lubartowskim w 1944r. Umorzono z braku dowodów winy. 1949-50, K 48.</p> <p>Karolczyk Wacław podejrzany o ujęcie i wydanie Żyda policji ukraińskiej w r. 1943 w Turowie, gm. Szóstka pow. radzyński. Świadek Matusiewicz Jan zeznał, że był domu Musiakowicza Antoniego, kiedy przyjechali Ukraińcy na obiad i za chwilę wszedł podejrzany i powiedział „przywozłem wam Żyda którego złapałem na drodze, który ma dużo pieniędzy” Wg świadka Żyd zaczął uciekać ale go złapali i odstawili do folwarku a wieczorem przyjechali ponownie i mówili że tego Żyda już nie ma /k. 4 tom 2/. 1949-50, K 53.</p> <p>Skrzypek Władysław podejrzany na podstawie doniesienia złożonego przez Szkutnika Leona o wskazanie Niemcom w 1942r. w miejscowości Dąbrówka, gm. Potok, pow. kraśnicki Żyda nieustalonego nazwiska który został zastrzelony. Świadek Dyl Genowefa potwierdziła doniesienie /k. 2 tom 1/. Przesłuchani przez Sąd Grodzki Szkutnik i Dyl odwołali zeznania. Umorzono z braku dowodów winy. 1949-50, K 72.</p> <p>Żelazny Wacław podejrzany m.in. o udział w zabójstwie jeńców radzieckich we wsi Stoczek, pow. lubartowski. Świadek Zgierski Józef zeznał, że podejrzany wraz z Kotowskim Aleksandrem zabili podczas okupacji kilku Żydów którym zabrali złoto. Świadek widział to złoto u podejrzanego kiedy w 1946 roku kupowali do spółki dom w Lublinie przy ul. Sierocza nr 7 /k. 39 tomu 2/. 1949-50, K 150.</p>
2	Sygn. GK 377/18 t 1-3	<p>Studziński Stanisław podejrzany o zawiadomienie policji niemieckiej o ścięciu słupów elektrycznych w Izbicy przez partyzantów, w wyniku czego w ramach odwetu Niemcy rozstrzelali 22 mieszkańców Orłowa Drewnianego oraz o współpracy z Niemcami na terenie pow. krasnystaw, gm. Tarnogóra w okresie od 1939 do 42r. za co miał otrzymać w nagrodę pożydowski młyn. Świadek Błażejczyk Jan zeznał, że słyszał od ludzi iż podejrzany współpracował z gestapowcem Engelsem i wydawał ludność polską i żydowską. /k. 12 tomu 3/.</p>

	<p>Sygn. GK 377/22 t. 1 i 2</p>	<p>Umorzone z braku dostatecznych dowodów winy. 1949-50, K 112.</p> <p>Biedki (Biedka) Stanisław podejrzany o to, że w Hrubieszowie w roku 1942r. podpisał volkslistę oraz, że jako granatowy policjant brał czynny udział w akcjach przeciwko partyzantom i Żydom. Świadek Lenard Józef zeznał, że w sąsiedztwie ukrywała się Żydówka Goldsztajn Hana, o której podejrzany wiedział i nic nie zrobił. Kobieta przeżyła i mieszka we Wrocławiu /k.26 tomu1/. Umorzone z braku dowodów winy. 1949-50, K 42.</p> <p>Demianiuk Feliks podejrzany o zamordowanie we wsi Zakalinki pow. Biała Podlaska Żyda nieustalonego nazwiska oraz przywłaszczenie worka skór należących do tego Żyda. Świadek Kosałka Leokadia zeznała, że w 1946r. siostra jej się zwierzyła że chciałyby ukryć u niej swojego narzeczonego Demianiuka, ponieważ ktoś chce go zabić za nie oddane skóry będące własnością Żyda którego w czasie okupacji „wyprowadził go gdzieś i stracił” /k. 2 tomu1/. Świadek Demianiuk Franciszek zeznał, że po wyzwoleniu widział jak do podejrzanego przyjeżdżali Żydzi którzy mieli listę ludzi u których było mienie żydowskie i wg tej listy chodzili po domach i odbierali /k. 12 tomu1/. Świadek Zubkowicz Franciszek zeznał, że ów zamordowany Żyd miał na imię Abram i był szewcem w Konstantynowie /k. 40 t.1/. Umorzone z braku dowodów winy. 1949-50. K 104.</p> <p>Pietruszka Waclaw, Tylus Stefan podejrzani na podstawie doniesienia, o to, że w grudniu 1942r. we wsi Szastarka gm. Borzówka, pow. Kraśnik, wydali 2 rodziny żydowskie żandarmom niemieckim. Wg doniesienia, Pietruszka miał przygotować dla tych dwóch rodzin kryjówkę w lesie a „gdy Waclaw Pietruszka wszystko od nich wyzyskał, poszedł do Tylusa Stefana i tam go namawiał, że się z nim podzieli ażeby ich wypłoszył z kryjówki i oddał w ręce niemieckie.” Wg doniesienia Tylus wziął siekiere, wypłoszył tych ludzi a Pietruszka patrzył na to z okna mieszkania /k. 1,2 tomu 1/. Rębacz Józef, ówczesny sołtys tej gminy zeznał, że Tylus przyprowadził do niego 6 Żydów z poleceniem od volksdeutcha Ciszewskiego Tadeusza odstawienia ich na posterunek policji /k. 13 t. 1/. Podejrzany Pietruszka w zeznaniu podaje, że jeden z Żydów nazywał się Ledeman. /k.19 t. 1/. Śledztwo umorzono z braku dowodów wobec Pietruszki Waclawa i w związku z toczącym się równoległe postępowaniem sądowym przeciwko Tylusowi i Rębaczowi. 1949-50, K 36.</p> <p>Radczuk Józef podejrzany o wywiezienie w pole w miejscowości Przegaliny Duże, Żydówki Hudowej (Chudowej), którą wcześniej ukrywał. Kobieta została zastrzelona przez żołnierzy ukraińskich.</p>
	<p>Sygn. GK 377/27 t. 1 i 2</p>	
	<p>Sygn. GK 377/30 t. 1 i 2</p>	

	<p>Sygn. GK 377/39</p>	<p>Świadek Osak Władysław zeznał, że w 1942r. był karbowym w majątku Przegaliny Duże i miał do pomocy ok. 30 osób narodowości żydowskiej, m.in. rodzinę Hudych. Jesienią 1942r. kiedy Niemcy wysiedlali Żydów do Majdanka, Żydzi ci puciekali. Hudy Leizor poszedł do lasu zaś matka jego i siostra były przechowywane przez Radczuka</p> <p>/k. 2/. Świadek Mikuła Wacław zeznał, że Radczuk pożyczał od niego motykę żeby wykopać spod okien domu w którym dawniej mieszkali Hudowie wartościową flaszkę /k. 5/. Świadek Wachek Zygmunt który znalazł kobietę siedzącą w polu pod maszyną, widział jak przyjechali Ukraińcy, którym na pytanie skąd się tam wzięła, odpowiedziała że była u Radczuka i on ją tu przywiózł. Po czym odprowadzili ją ok. 50 m. od tego miejsca i zastrzelili /k. 10/. Umorzone wobec braku dowodów. 1949, K 28.</p>
	<p>Sygn. GK 377/46</p>	<p>Pietrzak Franciszek podejrzany o to, że w czasie okupacji, będąc gajowym w miejscowości Tłuściec wziął udział w zabójstwie 16 osób narodowości żydowskiej. Świadek Haberczuk (Halerczuk) Jan zeznał, że podejrzany będąc u niego w odwiedzinach chwalił się, że dużo pozabijał Żydów, zawsze miał dużo pieniędzy i mówił że pozabierał po Żydach krowy i konie /k. 5/. Zawieszono z powodu nieujęcia podejrzanego. 1950, K 25.</p>
	<p>Sygn. GK 377/48</p>	<p>Kulanowski i Barnowski (brak imion) byli granatowi policjanci podejrzani o udział w łapanie i wymordowaniu 14 ukrywających się Żydów, na terenie wsi Komodzianka (Budy) i Gorajec. Świadek Oszust Weronika zeznała, że widziała jesienią 1942 lub 43r. „jak przyszło dwóch policjantów oraz więcej mężczyzn ze wsi Gorajec” /k. 3/. Karczmarczyk Anna zeznała, że widziała większą grupę ludzi na polach gorajeckich, która to grupa udała się w kierunku Gorajca i gdy wyszli na górę świadek słyszała strzały. Po odejściu tych ludzi poszła zobaczyć co się stało i zobaczyła zabitych strzałem w głowę 14 Żydów /k. 4/. Zawieszono wobec nieustalenia miejsca pobytu podejrzanych. 1950, K. 25.</p>
	<p>Sygn. GK 377/50</p>	<p>Świetlicki Czesław i inni (Jarek Edmund, Kutrzepa Józef, Skupień Tadeusz, Rzypa Jan, Świetlicki Jan) podejrzani o ujęcie w Pilaszowie w 1942 lub 43r., wydanie posterunkowi policji granatowej a następnie odstawienie do getta w Żółkiewce Żyda nazwiskiem Ichel. W uzasadnieniu oskarżenia napisano, że Świetlicki Czesław ujął w swej zagrodzie, rzekomo na kradzieży liści tytoniowych, osobnika w którym rozpoznał swojego znajomego Żyda nazwiskiem Ichel. Na wezwanie Świetlickiego nadeszła warta wiejska, której zatrzymany został przekazany i uwięziony w piwnicy domu Małeckiego Konstantego /k. 20-22/. Teczka zawiera dochodzenie w stosunku do Mroza Denisa i Gromka Aleksandra wobec nieustalenia miejsca pobytu, umorzenie śledztwa wobec Rzypa Jana i Świetlickiego Jana z powodu</p>

	<p>Sygn. GK 377/53 t. 1 i 2</p> <p>Sygn. GK 377/56 t. 1 i 2</p> <p>Sygn. GK 377/60, t. 1 i 2</p>	<p>braku dowodów. 1950, K 48.</p> <p>Michej Wanda podejrzana o współpracę z gestapo na terenie Białej Podlaskiej. Dochodzenie wszczęte po zameldowaniu przez Łucję Michej de domo Łękawa, że w Białej Podlaskiej przebywa Michej Wanda, druga żona męża, Micheja Józefa z którą związek małżeński nie utracił ważności. W toku śledztwa stwierdzono że Michej Józef w roku 1940 otrzymał w zarząd restaurację po wywłaszczonym i zastrzelonym Żydzie i była to restauracja wyłącznie dla Niemców. Podejrzana zeznała, że Michej Józef współpracował z Niemcami i znęcał się na Polakami i Żydami. Umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1949, K 53.</p> <p>Szymański Józef oraz Szymański Bolesław i Cichoński Mieczysław podejrzani o to że podczas okupacji, w miejscowości we wsi Iżyce ujęli i doprowadzili na posterunek policji Żyda posługującego się dokumentami na nazwisko Wirski. Śledztwo wszczęte na podstawie poufnego doniesienia zyskanego podczas śledztwa w innej sprawie o ujęcie i wydanie Żyda Srula Lebermana, wydanego Niemcom przez Lipca Wojciecha /zeznanie Bronisz Henryk, k. 26 tomu 1/. Świadek Cichoński Mieczysław, wartownik wiejski wyznaczony przez sołtysa Lipca Wojciecha zeznał, że podczas jednego z dyżurów /daty nie pamięta/ Szymański Józef przyprowadził jakiegoś osobnika legitymującego się dokumentami na nazwisko Wirski. Szymański twierdził że ujął go w swoich zabudowaniach na próbie kradzieży i odstawili do posterunku policji /k. 4 tomu 1/. Świadek Wójcik Józef zeznał, że ukrywający się w jego domu Srul Leberman został zabrany przez: Lipca Edwarda, Lisa Antoniego i Klimka, imienia nie pamięta i odstawiony na posterunek w Piotrowicach /k. 27 t 1/. W uzasadnieniu umorzenia napisano, że nie wiadomo czy ujęty w Iżycach mężczyzna był Żydem a przekazano go policji jako pospolitego przestępcę. Umorzono wobec braku dowodów winy. 1949. K 83..</p> <p>Zalewski Jan podejrzany o to że jako komisaryczny kierownik młyna „Record” w Lubartowie znęcał się nad robotnikami polskimi, szykanował Żydów a także o przywłaszczył sobie mienie po wysiedlonej rodzinie Wejbergów. Świadek Tenkielaman (?) Berek zeznał, że podejrzany prześladował go przychodząc często z Niemcami a pewnego razu zabrał mu krowę /k. 18 t. 1/. Świadek Tchorek Szczepan zeznał, że w 1939r. już podczas okupacji pracował w kaszarni której właścicielem był Żyd Tuńkierszwarc Berek W 1941r. kaszarnia została zabrana pod zarząd Zalewskiego, który w owym czasie zarządzał wszystkimi młynami powiatu lubartowskiego. Właściciel nadal tam pracował, ale był szantażowany przez Zalewskiego, który wymuszał od niego pieniądze, a po zabraniu Tuńkierszwarc, przez Niemców zabierał do siebie rzeczy z jego mieszkania /k.25 t.1/ Świadek Borzęcki Ignacy zeznał, że mienie</p>
--	--	--

	<p>Sygn. GK 377/61</p> <p>Sygn. GK 377/63</p>	<p>pożydowskie zabrali Niemcy /k. 57/ a świadek Tchorek ponownie przesłuchany zeznał, że pod zarządkiem Zalewskiego Żydom nie działa się krzywda /k.66 t.1/ Umorzone z braku dowodów winy. 1949, K. 111 .</p> <p>Adamczyk Tomasz, Podgajny Bolesław, Kowalczyk Stefan Kozłowski Antoni vel Kozioł podejrzani na podstawie anonimu o udział w ujęciu trzech mężczyzn narodowości żydowskiej. Śledztwo wykazało, że sprawcami tego czynu byli: Tuross Piotr i Kramek Józef, a ujętych na polecenie sołtysa Samonka Władysława odwieźli na posterunek: Tuross Piotr, Czopek Stanisław, Birbach Franciszek i Brankiewicz Kazimierz. W uzasadnieniu znajdującego się w teczce aktu oskarżenia czytamy, że trzech mężczyzn ukrywali się w 1943r. w zabudowaniach Żelechowskiego Bolesława, we wsi Franciszków Stary, pow. puławski, o czym wiedzieli mieszkańcy wsi /k. 4/. Umorzone wobec braku dowodów w stosunku do Podgajnego, Adamczyka, Kowalskiego, Kozłowskiego oraz zawieszono w stos. do Kramka wobec jego choroby psychicznej. 1950- 51, K 32.</p> <p>Siudaj Szczepan, podejrzany m.in o wydanie Niemcom w miejscowości Ostrów, gm. Michów, rodziny żydowskiej Łaii Birubbaum (?). Wszczęte na podstawie anonimu. Świadek Belina Janina zeznała, że rodzinę żydowską wydał podejrzany wraz z Piątkiem Wacławem w zamian za obietnicę Niemców wypuszczenia z Majadanka ich rodzin /k. 10/. Świadek Kowalski Jan zeznał, że Żydzi pochodzili z Ostrowca, ukrywali się na polach Zakalowskich (?) zostali rozstrzelani na Majdanku a z kryjówek wyprowadzili ich Piątek Wacław i Gryglicki Stanisław, obaj nieżyjący /k. 11/. Umorzone z braku dowodów. 1950, K 32.</p>
3	<p>Sygn. GK 377/69</p> <p>Sygn. GK</p>	<p>Schmidt Frits vel Fryderyk podejrzany o zbrodniczą działalność w policji gestapo na terenie Lublina. Śledztwo nie potwierdziło zarzutów o zbrodniczą działalność. Teczka zawiera ciekawy dokument datowany 21.02. 1942r. skierowany do Viktora Kremina, podpisany I.V. (gez) Schmidt, dot. żydowskich zbieraczy starzyzny i odpadków oraz Protokół z konferencji dot. żydowskich robotników przymusowych która odbyła się 22.04.1940r. /z akt wynika że dokument przesłany został na prośbę prokuratury przez ŻIH. Umorzone z braku dowodów winy. 1948-50 K 53.</p> <p>Węgrzyn Adam podejrzany na podstawie zebranych poufnych wiadomości o to m.in. że znęcał się nad Żydami i zatruwał mięso dla nich przeznaczone. Świadek Wójcik Maria zeznała, że podejrzany przed wojną był członkiem organizacji Młoda Polska i brał czynny udział w</p>

	<p>377/70</p> <p>Sygn. GK 377/73</p> <p>Sygn. GK 377/74</p> <p>Sygn. GK 377/78</p>	<p>akcjach skierowanych przeciwko ludności żydowskiej/k 4/. Świadek Wójcik Michał zeznał, że dobrze zna podejrzanego gdyż ten mieszkał po sąsiedzku w Lublinie przy ul Ogródkowej 6. Świadek sprzedając gazety wielokrotnie widział, jak podejrzany rozlepił antyżydowskie ulotki i bił Żydów pałką, świadek także słyszał od żony że Węgrzyn w 1940r. doprowadził gestapowców do sklepu Żyda Majerka, którego pobili a następnie w mieszkaniu podejrzanego torturowali go /k. 18/.Umorzone z braku dowodów. 1950, K 43.</p> <p>Krasowski Stanisław podejrzany m.in. o udział na terenie Krasiczyna w akcjach przeciwko ludności żydowskiej. Świadek Burek Stanisław zeznał, że podejrzany był członkiem złożonej przez Niemców nacjonalistycznej straży pożarnej i brał udział w łapanekach Żydów i Polaków na terenie gm. Czajki /k. 30/. Świadek Jaskot Szymon zeznał, że pewnego ranka w 1942r lub 43r. widział, że drzwi domów żydowskich były pootwierane, Żydów już nie było, a na straży stała wspomnianą straż i pilnowała domów żydowskich. Czy podejrzany był członkiem tej straży świadek nie wie /k. 34/. Umorzone z braku dowodów. 1950, K 87.</p> <p>Jedut Kazimierz /oraz Kuczyński Bolesław, Sytyk Jan, Krawczyk Jan, Głub Józef, Zieliński Jan/ podejrzani o ujęcie i wydanie w 1942r. w Orzechowie Nowym, gm. Uścimów, pow. włodawski Żyda Mordko Frydmana. Świadek Kowaluk Bronisław zeznał, że Mordka Frydman ukrywał się u Kowaluka Stefana, a w r. 1942 przyszedł do Kowaluka Kuczyński Bolesław i zabrał tego Żyda /k. 8/. Świadek Kowaluk Maria zeznała, że Mordkę z jej domu wyprowadzili: Kuczyński i Sytyk, a przez wioskę prowadzili go Krawczyk i Zieliński. Podejrzany Jedut tylko stał w tym czasie w sieni /k. 14/. Postępowanie wobec podejrzanego Jeduta umorzone ze względu na brak dostatecznych dowodów, wobec Sytyka, Krawczyka i Zielińskiego zawieszono ze względu na nieujęcie podejrzanych, a wobec Głuba i Kuczyńskiego umorzone ze względu na śmierć podejrzanych. 1950, K 85.</p> <p>Wolanin Józef były granatowy policjant w Aleksandrowie, pow. biłgorajski, podejrzany o działanie na szkodę Polaków. W doniesienie oskarża Wolanina o to że „ob. Wolanin Józef w r.1942 brał udział w konwoju Żydów pędzonych na rozstrzelanie których rozstrzelali koło Józefowa” /k.4/ Świadek Ostasz Józef zeznał, że nie słyszał by podejrzany brał udział w transportowaniu czy strzelaniu do Żydów, gdyby tak było świadek wiedziałby o tym /k. 24/. Umorzone wobec braku cech przestępstwa. 1950, K 42.</p> <p>Łuczak Jerzy podczas okupacji sołtys w osadzie Piaski pow. kraśnickiego, podejrzany o działanie na szkodę ludności cywilnej, bicie ludzi podczas zbierania kontyngentów itd. Świadek Monik Błady zeznał, że sołtys</p>
--	---	--

	<p>Sygn. GK 377/88</p> <p>Sygn. GK 377/90 t. 1 i 2</p> <p>Sygn. GK 377/92</p>	<p>pomagał Żydom, fikcyjnie zatrudniał u siebie świadka, jego synów oraz Abrama Szmutlera a kiedy świadek był już w obozie w Kraśniku żona Łuczaka przynosiła do obozu jedzenie. Wie też, że podejrzany ukrył 5 osobową rodzinę żydowską (najprawdopodobniej Rindlerów) u gospodarza Kapuścińskiego /k. 44/. Umorzono z braku dostatecznych dowodów. 1950, K 95.</p> <p>Dziamski Antoni podejrzany o to, że jako szef niemieckiej policji kryminalnej w Międzyrzeczu Podlaskim brał udział w morderstwach ludności polskiej i żydowskiej. Świadek Kaufman Moszko zeznał, że podejrzany strzelał do Żydów i Polaków na podwórzu domu przy ul. Warszawskiej /k.4/. Św. Boruchnowski Fajwel zeznał, że widział jak podejrzany zastrzelił w 1942r. Cyrkę Szwom, Jankiela Brykolsa, widział też jak podejrzany zastrzelił 15 innych osób, kobiet i dzieci, podczas pierwszej akcji przeciwko Żydom w Międzyrzeczu /k. 5/. Ś. Lejbka Rochman zeznał, że podejrzany przeprowadzał u Żydów rewizje a potem ich rozstrzeliwał. Świadek nie pamięta nazwisk „gdyż tu było parę tysięcy rozstrzelanych” /k. 9/. Św. Fiszbein Lejzen zeznał, że widział jak podejrzany zastrzelił rodzinę Smalarza Abrama, rodziców, synów i teściową o nazwisku Najszej Micha, rodzinę Tajwi Angielczyka (10 osób) /k. 10/. Podczas konfrontacji część świadków, w tym Lejzor Fiszbajn i Rajchamn Lejbko (tak podane nazwisko na protokóle) rozpoznali w okazanym szefa policji kryminalnej. Przy ponownym okazaniu Fiszbajn nie potwierdził że rozpoznaje w okazanym poszukiwanego Dziamskiego. Tom 1 zawiera odpis wyroku z 1949 skazującego Dziamskiego Antoniego na karę śmierci /k. 3 t.1/ oraz pismo skierowane do PUBP w Radzynie Podlaskim zalecające ponowne przesłuchanie Dziamskiego wobec zachodzącego prawdopodobieństwa że zatrzymany nie jest poszukiwanym szefem policji kryminalnej i zachodzi jedynie zbieżność nazwiska i imienia. /k.6 t.1/. Umorzono wobec braku dowodów. 1949-50, K 66.</p> <p>Ciupak Władysław, Jaworski Paweł Zdybel Stanisław, oskarżeni o zabójstwo we wsi Chrzanów pow. kraśnickiego w październiku 1942r. 30 osób narodowości żydowskiej strzelając z broni palnej, zabijając je siekierami strażackimi oraz wydawanie ukrywających się Żydów żandarmerii niemieckiej Ofiarami oskarżonych padli: Szloma Chamer, Herszek Bilerman, Rubin Af (Afa?) , Mejer, Chamita, Herzek Hamer, Szloma Hamer s. Herszka, Ruta Chamer, Chaim Chamer, Jenta Vhamer. Skazani wyrokiem z dnia 10.02.1950 na karę śmierci, przy czym wobec Ciupaka Władysława karę wykonano, pozostałym dwóm skazanym zamieniono karę najpierw na dożywocie, a w kolejnych apelacjach skracano. W rezultacie Zdybel Stanisław skończył odbywanie kary w 1958r. a Jaworski Paweł w 1960r. 1949-60, K 188.</p>
--	---	---

	<p>Sygn. GK 377/93</p> <p>Sygn. GK 377/98 t. 1-3</p>	<p>Wołoszyn Józef podejrzany wraz z innymi o udział w ujmowaniu i wydawaniu władzy niemieckiej we wsi Żabia Wola, gm. Piotrowice, pow. lubelski, osób narodowości żydowskiej. W ujęciu Żydów w Żabiej Woli brali udział członkowie straży wiejskiej z tej wsi. W teczce znajduje się akt oskarżenia przeciwko Boczkowi Adamowi oskarżonemu o ujęcie 5 osób narodowości żydowskiej na terenie tej wsi /k.11/, wniosek o częściowe zawieszenie śledztwa wobec Kowalika Wacława i Kruszyńskiego Stanisława z powodu nieujęcia ich. Wobec Wołoszyna śledztwo zostało umorzone wobec ujawnienia faktu, że Wołoszyn nie tylko nie był członkiem straży wiejskiej która wyłapywała Żydów, ale udzielił Żydom schronienia zanim zostali schwytani /k.15/. Teczka zawiera odpis aktu oskarżenia w sprawie tego zabójstwa, skierowany został przeciwko Krzesiakowi Stanisławowi, Bielakowi Józefowi, Boczkowi Adamowi, Krzesiakowi Michałowi, Jedutowi Aleksandrowi, Greli Władysławowi /k. 17-21/. 1949-60, K. 111.</p> <p>Kowalczuk Adam i inni /Kich Jarosław, Połohajto Miron/ członkowie straży pożarnej w Sokalu podejrzani o udział w wykrywaniu i rozstrzeliwaniu Żydów. Św. Zadrożny Władysław, członek straży pożarnej w Sokalu zeznał, że Kich i Kowalczuk "Żydów wozili do bunkrów a nawet brali udział w rozstrzeliwaniu Żydów" a także podał nazwiska strażaków którzy zajmowali się tropieniem Żydów: Połohajto Miron i Dudek Michał /k. 2 t.1/ Świadek Porębny Józef zeznał, że nie jest mu wiadome by podejrzany Kowalczuk brał udział w "strzelaniu" Żydów /k. 24 t.1/ Świadek Leszczyński Józef zeznał, że podejrzany handlował z Żydami kiedy byli w getcie /k.29 t.1. /. Wobec Kowalczuka umorzone wobec braku dowodów winy, wobec pozostałych zawieszono z powodu nieujęcia podejrzanych. 1949 K 140.</p>
4	Sygn. GK 377/102	<p>Marczuk Leon sołtys kol. Toruń, gm. Pawłów, pow. chełmecki, podejrzany o udział w wydaniu władzom niemieckim kilku osób narodowości żydowskiej oraz jeńców sowieckich. W teczce znajduje się akt oskarżenia o te czyny przeciwko: Marczukowi Leonowi, Tarnogórkowskiemu Janowi, Marczukowi Julianowi Marczukowi Bronisławowi, Wenerskiemu Marianowi /k. 11/ Wobec podejrzanych w tej sprawie: Rozalewiczowi Janowi, Mielniczukowi Edwardowi i Kazimierzowi oraz Jabłońskiemu Bolesławowi dochodzenie umorzono wobec ich śmierci /k. 10/. Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z 20.09.50r. Marczuka Leona, Juliana i Bronisława, Tarnogórkowego Jana i Władysława oraz Wenerskiego Mariana uniewinnił /k. 45-56/. W dniu 14.11.50r. Sąd Apelacyjny zaskarżył do Sądu Najwyższego w Warszawie uniewinnienie w części dot. Marczuka Leona, Juliana i Bronisława oraz</p>

	<p>Sygn. GK 377/105 t. 1 i 2</p>	<p>Wenerskiego Mariana /k. 62/. 1949-51, K 80.</p> <p>Sadowski Jan podejrzany o to, że w 1943r. w Chełmie, jako funkcjonariusz niemieckiej straży kolejowej Bahnschutz, zastrzelił mężczyznę nieustalonego nazwiska oraz że wymusił na Żydówce, próbującej wsiąść do pociągu bez zezwolenia, łapówkę. Świadek Pyrtak Jan, pracownik stacji kolejowej w Chełmie zeznał, że zatrzymana przez podejrzanego Żydówka po "opłaceniu się" została zatrzymana w dalszej podróży a podejrzany za wzięcie łapówki został skazany przez władze Niemieckie na 3 lata więzienia /k. 2 t.2/. Św. Książek Władysław pełniący służbę jako rewident wagonów zeznał, że widział zastrzelonego na torach pracownika kolei, a z relacji kolegów wynikało, że człowiek ów nabrał z wagonu czapkę ziaren słonecznika i został zastrzelony przez podejrzanego podczas próby ucieczki, co nawet wśród niemieckich wartowników wywołało oburzenie /k. 11 t.1/. Zawieszono wobec przebywania podejrzanego za granicą. 1949, K 64.</p> <p>Thomke Fritz podejrzany o to że w okresie 1941do lipca 1944r. w Niedrzwicy Dużej pow. lubelski, jako żandarm miejscowego posterunku brał udział w bliżej nieustalonej liczbie zabójstw dokonanych na osobach narodowości polskiej i żydowskiej. Tuzimski Józef zeznał, że był naocznym świadkiem, jak podejrzany zastrzelił grupę ok. 15 Żydów (w okresie wyłapywania Żydów). Wg świadka miało to miejsce w dołach przy wsi Niedzwica Duża, podejrzany kazał się kłaść Żydom na ziemi i strzelał w tył głowy, a świadkowi kazał zakopywać zwłoki /k. 37 t.2/. Zawieszono wobec nieujęcia podejrzanego. Teczka zawiera odpis wniosku ekstradycyjnego. 1949-50, K 49.</p> <p>Wiśniewski Witold podejrzany o to że jako granatowy policjant w latach 1941-43 na terenie pow. lukowskiego i radzyńskiego brał udział w ujęciu osób prześladowanych przez okupanta. Św. Lachowicz zeznał, że widział Wisniewskiego grożącego bronią ob. Zarobie który uciekał z Hurtowni Tytoniu. Wcześniej zatrzymał Żyd który był furmanem w gestapo /k. 11 t. 1/ Umorzono wobec nieujęcia podejrzanego 1949-50, K 54.</p> <p>Napierała Zefiryn /leśniczy/ i Helena, podejrzani o to że na terenie pow. lubartowskiego brali udział w zabójstwach i ujmowaniu osób narodowości polskiej i żydowskiej. W teście brak oryginałów zeznań świadków. W podsumowaniu zeznań świadków jest informacja, że św. Synowiecki (?) Leon zeznał, że w czasie likwidacji Żydów podejrzany Napierała pytał go gdzie ukryli się Żydzi, bo chce ich wszystkich wyłapać, ale nie widział aby Napierała łapał Żydów /k.3/ Wobec Napierała Zefiryndochodzenie zawieszono ze względu na ukrywanie się podejrzanego a wobec Napierała Heleny wniesiono akt oskarżenia.</p>
	<p>Sygn. GK 377/107</p>	
	<p>Sygn. GK 377/112 t 1 i 2</p>	
	<p>Sygn. GK 377/113</p>	

		<p>1949-50, K 31.</p> <p>Śluz Jan i inni /Pech Welwet/ podejrzani o to że w marcu 1941r w Chełmie wskazali Niemcom członków miejscowej organizacji niepodległościowej. Św. Szczerbak Jan zeznał, że w 1942r. brał udział w spotkaniu w mieszkaniu Śluza Jana z porucznikiem który organizował partyzantkę. Po tym spotkaniu uczestników wkrótce aresztowano. Wg świadka ów porucznik nazywał się Pech Fisler /k. 10/. Inni świadkowie zeznawali, że Pech był niemieckim szpiegiem. Podejrzany Śluz zeznał, że Welwet był mu dobrze znany i wiedział że chłopcy z Chełma zbierają porzuconą po polach broń, którą chciał od nich kupować żeby przekazać do getta /k/ 19/. Wobec Śluza Jana umorzono z braku dowodów, natomiast wobec Welweta zawieszono wobec nieujęcia podejrzanego. Teczka zawiera list gończy na nazwisko Pech i Welwet /k. 89/. 1949-50, K 105.</p>
	<p>Sygn. GK 377/114</p>	<p>Baor Franciszek podejrzany o to, że w czasie okupacji w Międzyrzeczu Podlaskim jako funkcjonariusz żandarmerii niemieckiej brał udział w masowych zabójstwach ludności polskiej i żydowskiej. Św. Tarasiuk Józefa zeznała, że podejrzany mordował Żydów i strzelał do ludności polskiej /k. 4/ .Św. Fizbeit Lejzor zeznał, że 25.08.1942r. podejrzany zastrzelił na ulicy jego 15letniego syna /k. 12/. Rejcham Lejbko zeznał, że był świadkiem jak podejrzany wyprowadzał niejednokrotnie z aresztu ludzi i ich pojedynczo "strzelał" /k. 18/. Św. Tarasiuk Henryk widział ,jak podejrzany zatrzymał na ulicy Żydówkę niosącą dziecko, której to dziecko zabrał, podrzucił do góry i zastrzelił /k. 22/ Zawieszono wobec ukrywania się podejrzanego. Teczka zawiera list gończy. 1949-50, K 53.</p>
	<p>Sygn. GK 377/117</p>	